

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักการประชุม กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑ โทร. ๗๕๑๑

ที่

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน พ.ศ.

เรียน ประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติฯ

ด้วย นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ จำนวน ๒๐ คน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน พ.ศ. ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีสมาชิกเสนอมาถูกต้อง ตามมาตรา ๑๓๓ (๒) ของรัฐธรรมนูญ

ในการนี้ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๔ และเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก คนพิการ และผู้สูงอายุ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๘ วรรคสอง และให้ดำเนินการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๐ วรรคสี่ ต่อไป ดังนั้น สำนักการประชุมจึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน พ.ศ. เพื่อให้คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นฯ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๐ วรรคสี่ ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

อรพินท์

(นางสาวอรพินท์ เชวงศักดิ์)

นิติกรปฏิบัติการ

วิมล รัตนว

(นางปิยะนาถ รอดภัย)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑ ๒๗ ม.ค. ๖๕

สลิณี สัมม

(นางสลิณี สัมม)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

๒๗ ม.ค. ๖๕

ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา
และสวัสดิการประชาชน พ.ศ.

ผู้เสนอ นายสฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยควรมีกฎหมายกลางเพื่อรับรองสิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิในการ
ได้รับบริการสาธารณสุขและสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่อาศัย รวมถึงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการประชาชนจากรัฐ
และการจัดการศพของผู้ไม่มีญาติที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้าง
คุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน ให้เป็นไปอย่างทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการ
ประชาชน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา
และสวัสดิการประชาชน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้
แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือ
เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ
อารมณ์พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และ
มีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิต
ประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

“บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขซึ่งให้ โดยตรง
แก่บุคคลเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟู

สมรรถภาพ ที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต ทั้งนี้ให้รวมถึงการบริการการแพทย์ แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

มาตรา ๕ สิทธิและสวัสดิการตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือสวัสดิการของบุคคลสัญชาติไทยตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ บุคคลสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

ห้ามมิให้สถานศึกษาของรัฐเรียกเงินค่าบำรุง หรือค่าอื่น ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๗ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขจากรัฐ ที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๘ ให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการประชาชนที่รัฐให้เพื่อการดำรงชีพตามความจำเป็นและอัตภาพ ในอัตราหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน โดยให้ยื่นคำขอต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามภูมิลำเนา

(๑) เด็กที่มีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

(๒) คนพิการและมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

(๓) บุคคลที่มีอายุกว่าห้าสิบปีบริบูรณ์และมีได้ทำงาน หรือมีรายได้ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ให้ผู้ที่จะประสงค์จะรับเงินสวัสดิการประชาชน ยื่นรายได้ประจำปีต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามภูมิลำเนา เพื่อเป็นฐานคำนวณในการรับเงินสวัสดิการประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ อัตราการรับเงินสวัสดิการประชาชน และหลักเกณฑ์การยื่นคำขอให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับการจัดสรรที่พักจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามถิ่นที่อยู่แล้วแต่กรณี

(๑) เด็กที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู

(๒) คนพิการที่ไม่มีบิดาและมารดา หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู

(๓) บุคคลที่มีอายุกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ ที่ไม่มีที่พักอาศัย หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดสรรที่พักให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ในกรณีมีบุคคลผู้มีสัญชาติไทยถึงแก่ความตายในราชอาณาจักร และบุคคลผู้นั้นไม่มีญาติ หรือผู้จัดการศพ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ที่มีอำนาจหน้าที่ในท้องที่นั้นจัดการศพของบุคคลนั้นตามจารีตประเพณีและตามศาสนาของผู้ตาย

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการเพื่อจัดการศพให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน
พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการรักษายาบาล การศึกษา และสวัสดิการประชาชน พ.ศ.
มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ประเทศไทยควรมีกฎหมายกลางเพื่อรับรองสิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่อาศัย รวมถึงสิทธิในการรับเงินสวัสดิการประชาชนจากรัฐ และการจัดการศพของผู้ไม่มีญาติที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน ให้เป็นไปอย่างทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดบทนิยามคำว่า “คนพิการ” “เด็ก” “บริการสาธารณสุข” และ “การศึกษาขั้นพื้นฐาน” (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดสิทธิและสวัสดิการตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือสวัสดิการของบุคคลสัญชาติไทยตามกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้บุคคลสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และห้ามมิให้สถานศึกษาของรัฐเรียกเงินค่าบำรุง หรือค่าอื่น ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ กำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขจากรัฐ ที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕ กำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามเงื่อนไขที่กำหนด มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการประชาชน ในอัตราหนึ่งในสี่ของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน โดยให้ยื่นคำขอต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามภูมิลำเนา และให้ผู้ที่ประสงค์จะรับเงินสวัสดิการประชาชน ยื่นรายได้ประจำปีต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ตามภูมิลำเนา เพื่อเป็นฐานคำนวณในการรับเงินสวัสดิการประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘)

๒.๖ กำหนดให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามเงื่อนไขที่กำหนด มีสิทธิได้รับการจัดสรรที่พักจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ตามถิ่นที่อยู่แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๙)

๒.๗ กำหนดให้ในกรณีมีบุคคลผู้มีสัญชาติไทยถึงแก่ความตายในราชอาณาจักร และบุคคลผู้นั้นไม่มีญาติ หรือผู้จัดการศพ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ที่มีอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่นนั้น จัดการศพของบุคคลนั้นตามจารีตประเพณีและตามศาสนาของผู้ตาย (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๘ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
